

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
az első emeleten,
hová a lap szellemi részét
illető mindenközlemény in
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Jövendő vámpolitikánk.

Pécs, 1900. július 3.

Hogy a magyar kormány gondolni sem mer az önálló magyar vámterület fölállítására, ambar tisztában kell lennie azal, hogy Ausztriával a hatvanhetes törvény által megkivánt formában vámszövettséget kötni nem leszünk többé képesek, annak világos tanujelét szolgáltatja a magyar kereskedelemügyi miniszternek folyó évi január 20-án 1234. sz. alatt kelt leirata, a melylyel az illetékes szakköröket jövendő vámpolitikánk felől véleményadásra hívta fel, de azt a kérdést, hogy az önálló vámterület vagy az Ausztriával való vámközösség politikája célszerűbb-e ránk nézve, eleve kizárta a véleményezés köréből, hanem *csupán a közös osztrák-magyar vámterület új autonom vámtarifájára vonatkozó véleményadást kívánt.*

Pedig annak a kérdésnek az eldöntésére, hogy önálló vámpolitikát folytassunk-e, vagy megmaradjunk a vámközösség mellett, az érdekelt szakkörök véleményének kell elhatározó súlylyal birnia, mert hisz a hatvanhetes törvény a kereskedelmi ügyek szabályozásánál a fősúlyt a célszerűsége fektette, annak elbírálására pedig, hogy a vámközösség vagy a külön vámterület célszerűbb-e ránk nézve gazdasági szempontból, első sorban az érdekelt szakkörök vannak hivatva.

A kivánt szakvélemények ilyen korlátozásának feszélyező hatását érezte az

országos iparegyesület s ennek kifejezést adott a miniszterhez intézett emlékiratában is, a melyben utalással arra az álláspontjára, hogy *ipari érdekeinknek megfelelően csak önálló és Ausztriától különvált vámterületen lehetne intézkedni*, magára nézve kényszerhelyzetnek mondja, hogy a kormány olyan véleményadást követel, a mely az Ausztriával való közös gazdasági területet tartva fenn, a magyar ipar érdekeinek szolgálatát a közös vámterületen belül kívánja megoldani.

Hát különös dolog is, a szakköröktől, a melyek már kifejtették azt az álláspontjukat, hogy ipari érdekeinknek megfelelően csak önálló magyar vámterületen lehet intézkedni, arra nézve kérni véleményt, hogyan lehetne ugyanezeket az érdekeinket a közös vámterületen kielégíteni. S ennek az eljárásnak a feszélyező hatása kiérezhető az országos iparegyesület emlékiratának egész tartalmából, a mely léptenyomon sejteti ugyan, hogy az általa javasolt intézkedések nem felelnek meg teljesen a magyar érdekeknek, azokat mégis kénytelen javaslatba hozni azért, mert az osztrák-magyar vámközösség adott helyzetéből kiindulva, azokat még legkevésbé tartja ránk nézve károsoknak.

Ez magyarázza meg azt a látszólagos ellentmondást, hogy a gyöngye, fejletlen magyar ipar legilletékesebb szakképvisellete, az országos iparegyesület, az elzárkózási és autonom vámpolitikának ellentmond s mulhatlanul szerződéses vám-

politikát kíván a külfölddel, a tarifátételek leszállításával s a legnagyobb kedvezés biztosításával.

Általános nemzetgazdasági elv, hogy az oly állam, a mely iparcikkokban inkább fogyasztó, mint termelő ország s ennél fogva a saját iparát fejleszteni akarja legalább addig a mértékig, hogy saját szükségletét a saját iparának termékeivel fődözhesse, okvetlenül védővamos politikát kénytelen folytatni, mert csak magas ipari vámokkal képes a saját zsenge iparát a fejlett külföldi ipar versenyé ellen megvédelmezni.

De nálunk a gazdasági életnek ez a természeti törvénye nem érvényesülhet, mert természetellenes az a helyzet, a melybe egy iparilag fejlett állammal való gazdasági közösségünk belekényszerített s abban fogva tart. Kifejti ezt az országos iparegyesület emlékirata, a mikor rámutat, hogy a védővamos, elzárkózási vámpolitika, a zsenge iparnak ez a leghatalmasabb föllendítője használhatna nálunk az osztrák iparnak, a mely a vámkülföld versenyé alól felszabadulva annál nagyobb erővel láthatna a magyar piac teljes meghódításához: de a magyar ipar ily vámpolitikából előnyt nem élvez, sőt az osztrák verseny erőszakos felköltése által a legnagyobb mérvben veszélyezteteti.

Kimutatja ezt az emlékirat az egyes iparágakra nézve külön-külön is, mikor rámutat arra, hogy sok iparágunk, a mely Magyarországon bőséges elhelyezkedést ta-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Katalin.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Jámbor József.

I.

A magas Tatra lábainál örült kacajjal elrohanó Vág folyam fölött állt Budetin vára. Itt lakott Szunyog, az öreg apa, az ősz levante, a gögös büszke harcfia, egyetlen leányával Katalinnal. Hullámfekte haja a legsötétebb éjnél is feketébb volt. Láttal már az égen oszladozó barányfelhő közt kék eget? Ilyen volt Katalin szeme, ilyen ő, a Fáttra gyöngye, a mint nevezni szokták. A szélrózsa minden irányában Katalin szépségéről szólt a rege. Különösen két térfi szivet foglalkoztatott akkor-táj a Fáttra gyöngye. Oroszlánkő várának urát Jakucsicsot, a koros, de bajnok jövendőbeli vőt és Forgácsot, a deli, napbarnította délceg lovagot, Katalin titkolt szerelmest, kiről a büszke Szunyog, a Fáttra gyöngyének atyja mitsem akart tudni. Egy napon nagy vigasság volt Budetin várában és Jakucsics lón Katalin boldog vőlegénye. Jakucsics, az a borzasztó kincsalmaz teljhatalmu ura.

— Te leány, — szolt a gögös apa, — mi kell egyéb?

— Atyám, — felel a leány, — semmi egyéb, csak egy szende kis virág, mely kedvesen, de titokban nyílik és egy hosszú emberéleten át, mely csak egyszer — csak egyszer virit. Semmi más — és szemét az égre emelé. — Szunyog, a vár ura, a zordon apa, ebből mitse érte. Katalin szomoruan távozott lakortnyába.

II.

Mint a lobogó máglya, ég a teli hold és aranyos sugarai ezüst lepelbe burkolják a magas Fáttra ormait. Minden oly csendes, oly kísértetiesen félős, csak Szunyog leánya, Katalin néz kihajolva ablakából arra, kelet felé és a néma éjben sóhajtását a szellő szárnyára kapva viszi messze, messze az ő titkolt szerelméhez Forgácshoz.

Oly andalító a lak-torony tövében tovaillanó Vág hullámainak csobogása. Nyílt ablakából visszahúzódik Katalin, csak hófehér kacsoi nyugosznak az ablakának párkányzatán. Egyik kezéből szabadon ereszkedik le kendője, az eltitkolt vágyak jele, a veszélyes szerelem zászlója! Másik kezén a mátkagyűrű csillog. Oh siralmas gyémántja a vészthozó napnak. Néz, néz merően bele a holdvilágos messzeségbe. Vágyai hajójának vitorláját a reménytelenség viharja duzzasztja. Szeme káp-

rázik és a talaj mintha megindulna lábai alatt. A hold elborítá arcát, hogy ne lássa a Fáttra gyöngyének könyzáporát.

— El, el vágyaim hajója! bárhová, vagy sülyedj a mélység alá, temesd el a fájó kebelt bánattelt szerelmével, gyötrelmeivel . . . Ah — felriad, visszafojtott lélekzettel hallgatózik és lassan, félve kihajol az ablakon, — micsoda nesz? A hold félig letakarja arcát. Egy hang a Vágon lebegő sajkáról.

— Katalin? — Feleletül kendőjével int és a következő percben a kötélhágcsót lassan leereszti — Forgácshoz.

A csolnakos megköti a kötélhágcsót csolnakjához és a másik percben kéz-kézben, ajk-ajkon. Ki volt boldogabb, mint Szunyog leánya, a Fáttra gyöngye, Forgács földi kincse. De im, mintha léptek zaja hallatszanék a folyosón.

— Fuss, fuss, kiált a leány, boldogtalan. Sorsunk el van döntve. Köztünk, oh Forgács mi sem lehet. Nem lehetsz az enyém, sem én soha a tied és gyűrűs kezét oda tartá Forgács szemei elé. — Láttad már a háborgó tengert, mint öleli át haragos hullámaival, az azokon himbálódzó árbócos derekát? Szemei tűzben égtek Forgácsnak, kardja markolatához kapott és menydörgő hangja megrezgeti a szoba levegőjét.

— Meg foglak menteni apád önkénye,

lálna, a közös vámterületen kénytelen megalkudni az osztrák iparral, kartelek alapján a vámbelföld fogyasztásának egy részét kapja biztos piacul, termékeinek többi részére nézve mindazáltal a vámkülföldre lesz utalva s ott kell — néha potom áron — túladni gyártásának nagy részén. Ilyen a zománcos vasedény-ipar, az összes textil-ipar, a vas-, fém és gépipar, melyek nálunk sokkal könnyebben fejlődnek, ha az e tekintetben hatalmas és velünk szemben túlságos erővel bíró osztrák gyáripár alkalmas szerződések által cikkeinek egy részére a külföldet számíthatja rendes vevői közé, mintha a vámterületre szorítkozva az iparilag gyöngébb Magyarországra bocsátja gyártmányainak fölöslegét és előzőlve a magyar fogyasztási piacot, a magyar ipart mindjárt csirájában elfojtja.

Nos hát iparunk védelmére a közös vámterületen védővamos politikát nem folytathatunk, mert ezzel legfélelmetesebb versenytársunkat, az osztrák ipart nemcsak ki nem zárhatjuk piacainkról, hanem elzárva előle a vámkülföldet, még inkább a saját piacainkra zuditjuk. De annak, hogy az osztrák-magyar vámterület ipari készítményei olcsó vámtételű kivitel nyerjenek a vámkülföldre, ára van ám, mert azok az államok, a melyek felé az osztrák-magyar ipari kivitel gravitál, többnyire agrikultur államok, a melyek a kedvezményes ipari kivitel engedélyezése fejében kikötik az ő nyersterményeik kedvezményes behozatalának engedélyezését az osztrák-magyar vámterületre.

A helyzet tehát ránk nézve ugy alakul, hogy szerződésileg iparkodnunk kell az osztrák iparcikkeknek minél kedvezőbb kiviteli piacokat biztosítani, nehogy a közös vámterületre korlátozva végkép elfojtja minden ipari tevékenységünket, de ennek fejében kedvezményeznünk kell a külföldi nyerstermények behozatalát s ezzel fojtogató versenytársakat zuditunk a magyar mezőgazdaságra.

Iparunkat hathatósan nem védelmezhetjük védővamosokkal s hogy csak a ten-

gődését is biztosíthassuk valahogy, kénytelenek vagyunk a mezőgazdaságunkat is agyonnyomorítottatni a külföldi agrár államok versenyének rábocsátásával.

Ezek azok az áldások, a melyek a közös gazdálkodást, a közös vámterületnek a világos törvény rendelkezéseivel is ellentétes föntartását ránk nézve célszerűnek bizonyítják. Tudják ezt azok is, akik a hatalom polcán ülnek, de bevallani nem merik, mert akkor azt is be kellene vallaniok, hogy Magyarországnak alaptörvényileg biztosított az a joga, miszerint gazdasági politikáját önállóan rendezheti be, kereskedelmi ügyeit külön vámvonalakkal szabályozhatja, nem egyéb üres frázisnál s mikor ők a gazdasági önállóságra Magyarországot még meg nem érettenek hirdetik, csak a róka szerepét játsszák, amely az elérhetetlen magasságban csüngő szőlőre ráfogta, hogy savanyu.

Hirek.

Pécs, 1900. július 3.

A hirdetés.

Julius elseje óta a hirdetésekre már nem teszi többé súlyos kezét az állam s *szabadon hirdethet mindenki, anélkül, hogy a terhes hirdetési megadótatásban része lenne.*

A hirdetés manapság már közintézmény-nyé nőtte ki magát. Nem a magánvállalkozás, az üzlet szempontjából szabad felfogni azt a módot, melylyel a kínálat a fogyasztás tudomására jön és megfordítva, hanem a közérdek szempontjából, épen úgy, mint a vasutakat, vagy a kulturális intézményeket. Mert a fogyasztás és kínálat között való viszony fenntartása, rendezése és rendszerbe foglalása olyan követelménye a modern kornak, a mely elől kitérni nem lehet, a melynek fontosságát, hogy elismerjék mindenképp, ez mindnyájunknak érdeke.

És így van ez már évtizedek óta az ipari, kereskedelmi forgalom és kultura dolgában előbbre haladott nyugati népeknél. És hogy nálunk nem volt így, annak két főoka van. Az egyik a *hirdetési bélyeg, mely a hirdetésre utalt emberek nagy százalékát a hirdetésről*

visszatartotta. Ez az ok most elmúlik s vele többé számolni nem kell.

A másik ok a magyar publikum megfoghatlan közönye a hirdetés iránt. A magyar újságolvasó és fogyasztó közönségben nagyrészt hiányzik az érdeklődés az iránt, a mi a hirdetési rovatok között van, mintha azt a sok drága közleményt csak azért nyomtatnák ki az újságba, hogy kitöltsék a helyet. Szóval a magyar publikumnak nem volt meg az érzéke a hirdetés mivoltának felfogása tekintetében. És ez a főbaj, mert ha nem olvassák a hirdetést, ugyan mi értelme van akkor neki?

A magyar újságolvasók óriási százaléka a lap olvasása alatt azt érti, hogy végigfutja a vezércikket, tarcát, táviratokat, napi híreket s egy két pillantást vet a többi rovatokba. A mi azután jön, a számos oldalra terjedő hirdetés, annak már sokkal csekélyebb fontosságot tulajdonít s ha el is olvassa, ezt nem azért teszi, hogy okuljon belőle, hogy hasznát vegye. *Pedig mennyi tanulságos, hasznos, a mindennapi életben okvetlenül szükséges tudni valót tartalmaznak a hirdetési rovatok.* Megtalál ott mindent, szükségleti cikkek helyes beszerzési forrásával és elterjedtségével. Megtanulja, micsoda újabb vívmányai vannak az iparnak és kereskedelemnek, micsoda változásokon ment keresztül az egyes tárgyak formája, használata, kelendősége.

Közvetlen tapasztalásból szerez meggyőződést magának a kereskedők, iparosok, gyárosok, termelők, szóval a kínálat versenyéről és versenyképességéről s ezekből levonja magának a hasznos tanulságot. És ugyan ezen hasznát meríti a kínálat a fogyasztó közönség hirdetéséből. Megtudja, hol és milyen áron kelendő és ehhez képest rendelkezik. A személyek között való érintkezés, állások üresedése, betöltése, stb. dolgában is pompásan bevált a hirdetési forma.

Szóval széles és hatalmas országut a lapok hirdetési rovata, melyen ország-világ találkozhatik egymással. Tőzsde, a kereslet és kínálat tőzsdéje.

Tessék érdeklődni, tisztelt olvasók, az újságok hirdetési rovata iránt, azok igen hasznosak, érdekesek és tanulságosak. A hirdetésnek pénzébe kerül, hogy a kínálatot tudomásra juttatja és ez a legényesebb bizonyítéka annak, hogy célja komoly.

Legyen bizalommal a közönség a hirdetések iránt és olvassa őket annál inkább, mert a tisztességtelen verseny és a valótlanságot tartalmazó hirdetések tiltva vannak és törvényileg üldöztetnek.

erőszakos karjai közül. Hah! gyáva érc — és Katalin újjáról lehuzta a gyűrűt, mely a következő pillanatban a Vág fenekén talált szilárd talajra.

— Jössz te gyorsan, szerelmem? A hold bucsut intett a Fátira ormainak.

— Oh jaj . . . . . ne még . . . . . mit szólna anyám? Anyám, — és Forgácsnak nyújtja jobbát. De im kopogtatnak az ajtón.

— Borzasztó — riad fel a leány — Isten veled, fuss, élj boldogul, — és ajk-ajkkal érve, a másik percben Forgács a kötélhágcsón volt. Az ajtó kinyílik és a zsarnok apa gyilkoló fegyverrel bent, az ablakhoz rohan és pisztolya eldördül.

— Jaj! és Katalin ájulva összerögy. Szunyog vad dühében tombol. Mint a sebzett oroszlán, felveri a vár cselédségét. Az anya karjain nyugszik a leány. — Éjfél van. Ide bent az anya gondosan ápolgatja leányát, odakünn háborog a vár gögös ura, Szunyog. Katalin lassan magához tér, félve néz körül és meghökken, de a hangról a gondos őr, a szeretett anyát ismeri fel. Felsőhajt és egy nehéz köny gördül alá szemeiből. Közelebb huzódik. Merően néz az ajtó felé.

— Nézd, anyám, mily borzasztó lesz, mily gyöttrő . . . . . Majd a szívéhez kap és feljajdul.

— Anyám, anyám, szabadíts meg — és ájulva újra visszahanyatlik.

— A leányom! kiált fel az anya és reá borul.

De im a férj, a hatalmas Szunyog, dörgő szava hallik.

— Előre csatlósok, ássátok meg a legmélyebb sirt e lánynak, mivel megszegyénített engemet! Az éj legsűrűbb fátyolát a kezembe, hogy hadd fejezzem be e borzasztó jelenetet, hogy megmutassam apai hatalmam nagyságát, előre és beront a szobába, kiragadja a leányt anyja kezéből és átadja csatlósainak. — Rajta, bontsátok szét haját, vigyétek a gyászüregbe, hogy mint előhalott lakoljon a szülők iránt tanusított hűtlenségeért. Előre!

És az üreg nyilasára hengeredik a bérc nehéz köve.

— Bent van — dörög tovább — fátyolt reá . . . . .

III.

Éjfél elhaladt. Árulás történt és im a szerető anya fogadja a szabadítót, a kedvest, a daliás leventét, Forgácsot. A hű csatlós súlyos kalapácsa alatt ketté törik a bérc nehéz kőajtaja és Forgács ott látja Katalint, az ő kedvesét, szétkuszalt hajjal, üvegesedő nagy kék szemeiből halovány fény tör elő. Letérdel a leány és könyörög:

— Add vissza, óh add vissza, ismeretlen jötevőm, szabadságomat. Ments meg a haláltól, ments meg a borzasztó kinoktól, ments meg kegyetlen atyám zsarnokságától — és térden kuszva közeledett Forgácshoz.

— Emelkedjél fel, Szunyog leánya, te a Fátira gyöngye, Forgácsnak — nekem — legszebb lilomszála — és gyorsan nyeregbe teszi a leányt. A szél suhog, száguld a mén és megettük marad a zsarnok apa bőszi haragja.

Megszólal Budetin vár vészharangja és a vár őrsége lóra ült Szunyoggal az élén s üldözik a tolvajt.

— Rabló, megállj! — fölsivit a vén, — halottrabló lidérc; — és lova, mint a szellő, a menekülők után üldözve száll. Sarkantyuzza mindjokban lovát és valóságos harcot idez elő az üldözés közepette.

— Elásott kincsemet el ne vidd, rabló, hozd vissza leányomat. Megállj!

Igy tüskön, bokron száguld csapatával, de im egyszerre eltűnik a menekülő a láthatárról. Tombol a vén Szunyog haragjában és már-már a szélütés kerülgeti. E percben lovak robaja, valami harci nesz hallik Oroszlánkő felől. Jakusics ő, a vő, a boldog vőlegény, ki vele szembe jő. Oldalt a sűrű bokrok közül előcsörtet Forgács, a titkolt szerelmes és hátat fordítva Jakusics üldöző csapatának, száguld tovább.

Egyebet nem kíván a közérdek. *Mert a ki olvassa a hirdetéseket, az módját ejti annak is, hogy hasznát is vegye annak, a mit olvasott.*

Napirend 1900. július 4-én.

Naptár: szerda, július 4. — Róm. kath.: Ulrik. — Prot.: Ulrik. — Görög-kel. (június 21.) Julián. — Zsidó: Thamus 7. — Nap két 4 óra 9 perckor; nyugszik 7 óra 35 perckor. — Hold két reggel 8 óra 10 perckor; nyugszik este 9 óra 15 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg, északon csapadék, nyugaton csapadék és zivatarok várhatók.

Arvaházi választmány ülése a megyeházán félkilenc órákor.

Nyugdíjválasztmány ülése ugyanott 9 órákor. Allandó választmány ülése 10 órákor ugyanott.

— **(Személyi hírek.)** Tormay Károly alispán ma reggel hivatalos ügyben Baranya-Sellyére utazott. — Salamon József kir. tanfelügyelő, ma reggel az ottani tanítóképezde igazgató-tanácsának ülésére Csurgóra utazott.

— **(Jegyzői értekezéslet.)** Waniss Sándor, a pécsi járás főszolgabírája, a járás jegyzőit mára magához rendelte, hogy velük értekezzen a közigazgatás egyszerűsítése és egyéb hasonló kérdésekben.

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálati képessége folyó hó 3-án reggel 3610 köbméter.

— **(Elhunyt főerdész.)** Fugert Károly a tolnai uradalom főerdésze hatvanöt éves korában Tolnán elhunyt. Mint értesülünk, szív- és tüdőbetegség érte az öreg urat, kinek Pécsen is számos az ismerőse és jóbarátja, kik bizonyára őszinte részvéttel értesülnek hirtelen haláláról. Az elhunyt főerdészt ma délután három órákor helyezték örök nyugalomra Tolnán.

— **(Szülők figyelmébe.)** Most, hogy az iskolai év véget ért, megkezdődött a vakáció, míg a gyermekek vidáman, gondtalanul élvezik rég óhajtott szabadságukat, a szülőknek gondot ad gyermekeik jövője. Ezen kérdés megoldását könnyítik meg azok a pályázati hirdetések, melyeket a vármegye bocsájított ki s melyek a m. kir. honvéddapródiskolában az 1900/1901-ik iskolai év kezde-

— Akárki légy — üvölti nyers hangon Jakusics — sötét lovag, ki egy gyöngye nőt rabolni mersz, megállj, hadd mérjük meg kardjainkat.

Forgács megáll, lováról leszállva, a nyeregben hagyja Katalint és bevárja Jakusicsot.

Kard, kard ellen, de a gyöngébb veszt és Forgács szíven találva a földön haldokolva elterül.

E percben a bajvívás helyére ér a bosszuszomjas apa.

— Hála neked, kedves vő, bátor Jakusics; megmentetted leányomat.

Jakusics bámul és nem tudja, mire vélni a történetet. Szunyog, az após, Katalin, a jövő hitves?

— Isten veled, Katalin . . . nyögé a haldokló Forgács. Katalin nem mesze az apa, a vőlegénytől állt. Forgács szavai szívébe hatottak.

— Te zsarnok apa — szölt Katalin — ki leányod romlását akkor idézted elő, midőn Jakusicsnak ígértél, neked megbocsájtok, mert kötelességem, de neked, hitvány gyilkos, sohasem. Verjen meg a teremtmény! — Most lehajolt Forgácshoz, égre emelte nagy kék szeméit, egy fájdalmas mosoly futott végig ajakán, — veled halok, óh kedves Forgács és törét szívébe mártotta.

tével betöltendő alapítványi helyekről szólnak. Baranyavármegye egy alapítványi helyre — mely a pécsi magyar kir. honvéddapródiskolában töltendő be — hirdet pályázatot. Pályázhatnak Baranyavármegyében illetőséggel bíró ifjak, továbbá baranyavármegyei tisztviselőknek, segéd és kezelőszemélyzet tagjainak fiai, ez utóbbiak még akkor is, ha pécsi vagy máshova való illetőségük is. Pályázati kérvények az alispáni hivatalhoz (a főispánhoz címzetten) *f. évi augusztus hó elsejéig* adandók be. — A másik pályázat turonyi lovag Biedermann Rezsőnek, a pécsi m. kir. honvéddapródiskolában betöltendő alapítványi helyére szól, melyre elsősorban Baranyavármegyében illetőséggel bíró ifjak, ilyenek nem léteben más magyar állampolgárok gyermekei pályázhatnak. Pályázati kérvények *folyó évi augusztus hó elsejéig*, báró Fejérváry Imre dr. főispánhoz adandók be. — A harmadik Frigyes Főherceg által létesített és a pécsi m. kir. honvéddapródiskolában betöltendő alapítványi hely, melyre a bellyei és magyaróvári főhercegi uradalmakban levő, magyar állampolgársággal bíró tiszttek és egyéb alkalmazottak fiai s ilyenek nemléteben Baranyavármegye valamely községében illetőséggel bíró ifjak s ha ilyenek sem jelentkeznek, más magyar állampolgárok fiai. Pályázati kérvények *folyó évi augusztus hó elsejéig* a főhercegi uradalmi igazgatóság, Főherceglakon, nyújtandók be. Kántorjánosi Mándy Samu által létesített s a pécsi m. kir. honvéddapródiskolában betöltendő alapítványi helyre pályázhatnak elsősorban az alapító családjából le származók, másodsor Baranyavármegyében illetőséggel bíró ifjak. Pályázati kérvények *f. évi augusztus hó elsejéig* az alapítvány létesítője, kántorjánosi Mándy Samuhoz Baranya-Szent-Lőrincre nyújtandók be. — Pécs szabad kir. város által létesített s a pécsi m. kir. honvéddapródiskolában betöltendő alapítványi helyre pályázhatnak pécsi születésű és illetőségű ifjak s a városi tisztviselők és alkalmazottak gyermekei, kik egyenlő minőség esetében előnyvel bírnak. Pályázati kérvények *folyó évi augusztus hó elsejéig* Pécs sz. kir. város Tanácsához nyújtandók be.

— **(Adomány.)** Lapunk kiadóhivatalához ma „N. R. Mária, Pécs, gyár“ feladási jelzéssel utalványon hat korona érkezett a havihegyi kőkereszt alapja javára. Az összeget kiadóhivatalunk rendeltetési helyére juttatta.

— **(Katonai hír.)** Rács István dr., segédorvos helyettes a pécsi 8-ik honvédduszárvezred állományában, segédorvossá kinevezetett.

— **(A hőség áldozata.)** Hesz István, hássági erdőbeli favágót tegnap reggel holtan találták az országuton s miután homlokán egy erős, zuzódástól származottnak látszó seb volt, azt hitték, hogy vagy verekedés, vagy orvtámadásnak lett a favágó áldozata. Mint azonban a ma délelőtt megejtett hivatalos boncolás megállapította, Hesz István nepszurás áldozata lett s így valószínű, hogy a homlokán látható sebet esés közben kapta.

— **(Összeesett az utcán.)** Ma délután ugy két óra tájban az apáca-utcán Korody Miklósné, szegényházi ápoló összerogyott. Az öreg, hetvenestendős asszony oly alétan feküdt a földön, hogy midőn az esetről értesített rendőrségtől a hordágygályát kiérték,

azt hitték, hogy az öreg asszony meghalt. Mindamellét azonban beszállították a közkórházba, hol csakhamar magához tért. Rosszulétét — mint megállapították — általános testi gyengesége folytán beállott szédülés okozta.

— **(Kötelező biztosítás.)** Most, hogy közeledik az aratás ideje, midőn minden gazda szérűbe rakja a gabonáját, a belügyminiszter rendeletet bocsájított ki, melyben felhívja a hatóságokat, hogy a városok külterületein és a járásokban fekvő gabonatermelő gazdákat hívják fel hirdetményileg az általános tűzkár elleni biztosításra, mivel a gazdák nemcsak maguknak, de a szomszédos gabonatulajdosoknak is tartoznak. Baranyavármegye alispáni hivatala most bocsájította ki a belügyminiszteri rendelet értelmében a hirdetményeket, melyekben folyó évi július hó végéig tette kötelezővé a gazdákra az általános tűzkár biztosítást. Nem is kell talán a rendelet üdvös voltáról külön meggyőződtenni buzatermelő gazdáinkat, kik ezzel a kötelező biztosítással mindenesetre elkerülik azt a csapást, hogy ily rekkenő hőségben könnyen támadható tüzek egész évi keserves munkájuk gyümölcsét elhamvasztván hirtelenül a nyomor küszöbére taszítsák őket.

— **(Nekivadult kocsis.)** Barényi István fuvaros, több társával tegnap délután jeget szállított valamelyik bányatelepi korcsmába. Mikor a szállítást elvégezték, a bányatelepi Fingerhut-féle korcsmába mentek, hol néhány liter bor mellett pihenték ki a fuvarozás fáradságait. Időközben azonban Barényi lovai megunva a várakozást, elindultak, de a dologról értesített kocsis utána szaladt a megszökött lovaknak, aztán felkapaszkodva a bakra, olyan vadul hajtotta végig a kocsit az országuton, hogy neki ment az utszéli karóknak s az országuton haladó emberek sikoltva, futva voltak kénytelenek menekülni a száguldó kocsi elől, mely végre is egy telefon karóban megakadva darabokra tört. A szeszől neki vadult kocsist az épen Bányatelepen időző Oberhammer Antal tb. főkapitány letartóztatta és beszállította a torony alá.

— **(A játék vége.)** Szüle József, pécsi Makár-utca 78. szám alatti lakos, hét éves hasonnevű fia tegnap este néhány pajtásával játszott a szülők lakása udvarán, mikor a kis fiúnak eszébe jutott, hogy csupa virtuskodásból felmászik a kerítésfalra. Hősködésének azonban hamar megadta az árát, mert alig ért fel a négy méter magas kerítésre, leszédült s oly szerencsétlenül zuhant alá, hogy bezuzott fejével, eszméletlenül szállították be a közkórházba, hol most ápolják.

— **(Megtámadott vasúti őr.)** Heft János, kacsótai vasúti őr a napokban — mint tudósítónk jelenti — egy kacsótai ember és két asszony megtámadták és véresre verték. A vasúti őr nem engedte ugyanis meg, hogy Palos Gábor a feleségével és a leányával a vasúti síneken átmenjen s erre ezek nekirohantak és ütlegelni kezdték. A megtámadott vasúti őr csak több súlyos seb árán tudott menekülni támadói elől, kik ellen most a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Növendékpapok felvétele.)** A helybeli papnöveldeben a konkurzus tegnap folyt le. Az ötven jelentkező közül tizenhetet vettek fel és pedig teológiára: Fab-

janics József, Máj Vilmos, Táncos Kálmán középiskolákat végeztek; hetedik osztályra Szilvássy Béla, Rösner Béla, Tisztli János és Németh Lajos végezték hatodik osztályosokat; hatodik osztályra: Horváth Lajost és ötödik osztályra: Bence László, Györkös József, Scheleknyik Ferenc, Tóth Zsigmond, Mufics György, Schoblocher Ferenc, Lenner József, Gestätner Konrad és Wieber Ferenc végezték negyedosztályi tanulókat.

— **(Ellopott fogat.)** Kiss János, püspökbogádi lakos betért Németszéken Glöckner Mór korcsmájába. Lovait az istállóba kötötte s a kocsit és a lószerszámot kint hagyta az udvaron. És a kocsi a szerszámmal együtt eltűnt az esthomályban. A káros feljelentésére megindított nyomozás során csakhamar kipuhatolták a tolvajt Császárs György, pécsi illetőségű napszámos személyében, a ki azonban az ellopott fogatot egy kiskereskedőhöz vonta, — magát fogván bele — és eladta neki. Most ez is bajba kerül orgazdaság miatt.

— **(A vágóhid szabályrendelete.)** A vágóhid szabályrendeletének megalkotására kiküldött bizottság ma délután három órakor tartott ülést a városháza közgyűlési termében. Az ülésen Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt megjelentek Reeh György városi tanácsnok, Oberhammer Antal h. gazd. tanácsnok, Cierer Elek dr. városi tisztifőorvos, Miksik Ákos állami állatorvos, Rauch János városi főmérnök, Pajor Leo városi állatorvos és Nagy László jkőnyvvezető. A bizottság elsősorban megállapította, hogy egy igazgatói állást szervez a vágóhidnál kétezernyolcszáz korona évi fizetés, természetbeni lakás, fűtés és világítással javadalmazva. Ez állásra azonban csak is állatorvos nevezhető ki. Továbbá szerveznek egy ellenőri állást ezerhatszáz korona évi fizetéssel, egy gépész, egy fűtő és két szolgáló állást. A vágóhid nyitva tartására nézve szabályrendeletbe vette a bizottság, hogy a vágóhidat a nyári hónapok alatt április elsejétől szeptember végéig reggel 6 órától esti nyolc óráig, október elsejétől március végéig pedig reggeli hét órától esti hat óráig tartják nyitva. A sértések felhajtása — miután azok nappal való tömegesebb felhajtása közegészségi szempontból káros — esti tíz óráig lesz engedélyezve. Tekintve pedig, hogy némely vadabb természetű szarvasmarhának nappal való felhajtása közveszélyessé válhatik, különös kivételes esetekben a felhajtás az éjjeli órákban is engedélyeztetik, ily alkalmakkor azonban a felhajtott szarvasmarhákat egy külön e célra készülő akolban helyezik el, vágatásuk azonban csak másnap reggel az igazgató állatorvosi vizsgálat után történhetik. — Ezek után a bizottság a szabályrendelet többi pontjait vette tárgyalás alá s lapunk zártakor a bizottság ülése javában folyik.

— **(Királyi kitüntetés.)** Pataky Endre, nyugállományú honvéd alezredesnek a címzetes ezredesi jelleget adományozta a király.

— **(Tűz a buzaföldön.)** Forrás József, szabadszentkirályi lakos buzaföldjén a napokban tűz támadt, mely a buzaföldnek száraz kalászait körülbelül husz négyszögöl területen lepörkölte. A tűz — mint megállapították — akként keletkezett, hogy a gazda,

ki munkásaival egész napon át a buzaföldön volt elfoglalva, estefelé tüzet rakott a vacsora főzéshez. A hirtelenül támadt szél elhordta a tűz zsarátnokát, mely csakhamar lángba borította a buzakalászokat. A le nem égett részét is a termésnek csak úgy tudták megmenteni, hogy a tüzhelytől néhány méternyire hirtelenében learatták a kalászokat, az égő buzát pedig letaposták s földdel lehányták.

— **(Adóhivatali hír.)** A zala-eger-szegei m. kir. pénzügyigazgatóság Kerbler Károly, tapolcai lakos, főgimnáziumot végeztetett a tapolcai m. kir. adóhivatalhoz díjtalan gyakornokká kinevezte.

— **(Elvesztett pénz.)** Horváth Éva, siklósi lakosnő, a Tapolca-fürdő mellett elvesztett kilencvennyolc koronát. Az elvesztett pénzt Lukács József és Lukács Teréz megtalálták, de nem szoltak róla senkinek. Turpisságuk azonban kitudódott s most folyik ellenük a vizsgálat.

— **(Két öngyilkosság.)** Gombos mellett a Dunából tegnap reggel két holttestet húztak ki. Férfi volt az egyik, nő a másik és mindkettő fiatal. Mindketten egy korhadt régi fűzfa törzsére voltak fennakadva s úgy látszik a ruházatukról, hogy a földműves osztályhoz tartoznak. Bizonyára két szerelmes a két öngyilkos, kik közös akarattal, egyszerre ugrottak a Dunába, hogy ott találják fel a boldogságot, annak a hűs habjai között. Egyelőre lefényképezték s úgy temették el őket. A fényképről majd talán valamiképen valaki megismeri, hogy ki volt a két öngyilkos.

— **(Sósavat ivott.)** Kutai Mari, az a fiatal cselédleány, ki tegnap délelőtt a Jókai-tér 6. szám alatti ház kapualjában öngyilkossági szándékból sósavat ivott, a közkházban már jobban van és a legnagyobb valószínűség szerint életben is marad. Tegnap délután hat órakor már annyira jobban volt, hogy Rangha János rendőrőrmester ki is hallgathatta. A leány kihallgatásakor öngyilkossága okául azt vallotta, hogy megunta az életét, el volt keseredve a sok hánykódás miatt, a miben szegény leány léte az életben részesült s ezért akart öngyilkos lenni.

— **(Haláloság.)** Langer Ignác ma, hajnali fél 3 órakor, élte 32-ik évében meghalt. Temetése holnap, július 4-én, d. u. 5 órakor lesz a siklósi-utca 44 számú gyászszobából a budaikülvárosi temetőbe. Az elhunytat özvegy édesanyja és hat testvére gyászolják.

— **(Kinevezések.)** A m. kir. pénzügyminiszter a budapestvidéki m. kir. pénzügyigazgatósághoz Németh Vince, szegvárdi kataszteri irattárt kezelő irodatisztet pénzügyi irodatisztté, a szegvárdi m. kir. pénzügyigazgatósághoz pedig Schula Béla, budapestvidéki pénzügyigazgatósági irodatisztet kataszteri irattárt kezelő irodatisztté végleges minőségben kinevezte.

— **(Zsebelés a vonaton.)** Juhász Ágnes, ozorai lakosnő — mint levelezőnk írja — Budapesten járt a minap, honnan mikor haza tért, a vonaton kizsebelték és ellopták a pénztárcáját, melyben kilenc korona volt. A káros csak haza érve vette észre a dolgot s gyanuja egy ismerős asszonyra van, ki vele utazott. Azonban eddig még a vizsgálat nem tudta kideríteni, hogy ki volt a zsebtolvaj.

— **(Két család harca.)** Dencsháza községben Lövenfeld József korcsmájában — mint levelezőnk írja — a napokban véres verekedés volt. Két család veszett össze, Vljaj István s annak lánya és veje; továbbá Somogyi István és két fia. A Somogyiak erősebbek voltak s a Vljaj-familiát alaposan elverték, úgy, hogy azok most az ágyat nyomják. A vizsgálatot ez ügyben megindították.

— **(Megugrott tolvaj.)** Péter János, a Bellye melletti metze-pusztai lakos — mint bellyei levelezőnk írja — a napokban kint járt az erdőben és egy fára felakasztotta tarisznyáját, míg ő fát vágott távolabb. Munkája végezte után azonban sem ruháját, sem a tarisznyáját nem találta sehol. Kárát feljelentvén a hatóságnak, a nyomozás során kiderült, hogy a tolvaj Kiss István, bezdáni lakos volt, a ki azonban megszökött az elfogás elől.

— **(Megválasztott segédjegyző.)** Tegnap számunkban megirtuk, hogy Gareban Waniss Sándor főszolgabíró vezetése mellett segédjegyzőt választottak. A rendszeresített segédjegyzői állást az egyetlen pályázóval, Bóka Jenővel töltötték be.

— **(Unoka kerestetik.)** Öreg Biró József, pellérdi lakos kissé hülye unokája már vagy három hete eltávozott s azóta nem tért vissza. Most mindenfelé keresik a szerencsétlen unokát.

— **(A gummipuska.)** Ha a tanügy iránt nem érdeklődő emberek esetleg nem tudnák, hogy kezdetüket vették-e már a vakációk, a mint az első kavics betőri lakásuk ablakát, biztosra vehetik, hogy a vakáció megkezdődött. Mert bizony a szünidőben a diák meg a gummipuska úgy össze vannak nőve egymással, hogy egyiket a másik nélkül alig lehet elképzelni. Nincs kifogásunk az ellen, hogy a fiatalság szórakozik, azzal sem törődünk, ha gummipuskázik a fiatal generáció, azonban igenis van a nagyközönség nevében kifogásunk az ellen, hogy vásott nebulók itt a a belváros közepén lövöldözzenek verebekre s persze veréb helyett — ablakot löjjenek. S miután most már az iskolai hatóságokhoz nem fordulhatunk, a rendőrséget vagyunk kénytelenek felkérni, sziveskedjenek egy kissé felügyelni az ilyen gummipuskákkal verebésző diákokra.

— **(Szülői gondatlanság.)** A szülői gondatlanságnak, mely már annyi szerencsétlenségnek volt kuforrása, ismét áldozata van egy öt éves kis leány személyében. Regényén történt a napokban, hogy Mérő István odaváló lakos és a felesége kimentek a földjükre s ez idő alatt otthon hagyták öt éves kis leányukat, ki egy darabig eljátszadozott az udvaron, aztán betévedt az istállóba, hol a lovakban gyönyörködött. Valahogy igen közel talált menni a kis lány az egyik lóhoz, mely hátrarugott s oly szerencsétlenül lóditotta a falhoz a kis leányt, hogy annak bal karja két helyen is eltört. A leányka kétségbeesett segítségkiáltására rémulten futottak elő a szomszédok, kik úgy a hogy tudták, bekötötték a leányka kezét s aztán értesítették a községi orvost. A gondatlan szülők ellen megindították az eljárást.

— **(Krajzleros büne.)** Nem épen ritka eset. A lapok hasábjain gyakran találunk

bosszantó dolgokat leírva s az olvasó egész bensejében fellázad azon hallatlan állatiasság ellen, mit épen az a tudósít tartalmazás. Hasonló esettel kell most foglalkoznunk. Székely községben történt az eset, a gyalázatos merénylet, melyet Klein Ádám boltos, krájláros követett el egy hétéves kis leány ellen, kinek Sáfránék Mari a neve. A dolog pedig úgy történt, hogy azt a kis hétéves leányt elküldték szülei a boltba, a hol aztán Klein Ádám kereskedő ezen a hétéves kis leányon erőszakot követett el, Ezt a merényletet nem szükség kommentárral kísérni. Mi csak a lehető legegyszerűbben regisztráltuk a történetet, a mennyiben az illetékes hatóságnak már amúgy is van erről a büntényről tudomása s így nyugodtak lehetünk a felől, hogy el fogja venni megérdemlett büntetését, melyről örömmel fogjuk a hirt adni, mert ilyen tettesek semmi, a legkisebb kiméletet sem érdemelnek.

— (Szőlőben.) Vidákovics István és Kis Farkas István keszűi lakosok panaszkodnak, hogy folyó évi június 28-án a virradóra a keszűi szőlőhegyen levő szőlőjükből eleddig ismeretlen tettes a szőlővesszőket levagdalta úgy, hogy Vidákovicsnak negyvennégy korona, Kis Farkas Istvánnak pedig huszonkét korona negyven fillér kárt okozott. A megindított csendőri nyomozás még biztos nyomokat nem fedezett fel. Majdnem bizonyos, hogy a két szőlőben egy és ugyanazon személy garázdálkodott a nevezett éjjelen, minthogy a két szőlő tőszomszédságban vagy egymással. Az

eddig folytatott nyomozások szerint a legnagyobb valószínűséggel boszu műve a károsítás. Kis Farkas István ugyanis birtokosztózáson összeveszett egy rokonával, folyton veszekedtek egymással s az ebből származó pert Kis Farkas István nyerte meg s ez a vesztes fél dühét csak fokozta s boszura gondolt, a mit bizonyít az a kijelentése is, a mit Nyul Marinak tett, kivel mult hó tizenegyedikén együtt jött Pécsre s akkor annak azt mondta, hogy Kis Farkas István megsíratja a perlekedést. Az ő tettességére vall aztán még az is, hogy a helyszínén női cipőnyomokat találtak. Mi sem természetesebb azonban, mint az, hogy a gyanúsított mindent állhatatosan tagad.

— (Felgyújtott ház.) Rohonci Mihály, kocsolai lakos háza — mint levelezőnk írja — a minap a padláson kigyűladt, de a szomszédok észrevették a tüzet és eloltották. A vizsgálat alapos gyanuokat szolgáltatott arra, hogy a házat felgyújtották. Mert az alig 300 korona értékű ház 1000 koronára volt biztosítva s a lakók mindent lehordtak a padlásról a tűz keletkezése előtt. A vizsgálat tovább folyik a gyújtogatás ügyében.

— (Gyújtogatók.) Két gyújtogatás hírére is veszszük egyszerre a vidékről. Az egyik Kacsótán történt, hol Hódosi József odaváló gazdálkodó lakóháza gyűladt ki s az akkor volt nagy szélben, még mielőtt oltásra lehetett volna gondolni, el is égett. A tűz keletkezési oka iránt indított nyomozás során aztán kiderült, hogy a tüzet gyújtogatás okozta, melyet Bodis Lidi falubeli elzüllött leány követett

el, még pedig — állítólag — szerelmi bosszúból. A leányt átadták a bíróságnak. — A másik gyújtogatás hírére Szakály községből veszszük, hol Kiss Mihály odaváló lakos istálló padlása gyűladt ki. Ezt a tüzet is gyújtogatás okozta s a vizsgálat kiderítette, hogy az iszállót Kiss Mihály Bálint nevű fia gyújtotta fel. Hogy mi okból, azt eddig még nem tudni. A fiút feljelentették a bíróságnál.

Művészet, irodalom.

○ A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zeneműfolyóirat most megjelent XIII. füzeté a következő szép zeneműujdonságokat közli: I. Lengyel Miksa »Piros a pipacsok a színe« magyar dalt. II. Gaál Ferenc »L' Affliction« szalon darabot. III. Hubay Jenő »Berceuse« hegedűre zongorakísérettel. IV. Serly Lajos »Iren csárdását.« Ily gazdag tartalommal jelenik meg a »Zenélő Magyarország« minden egyes füzeté. Évenként 24 füzet, minden füzet 10—10 oldal hangjegytartalommal, a legjobban megválasztott kiváló sikerű újdonságokból összeállítva jelenik meg. Előfizetési ára egész évre, 242 oldal tartalomra, 12 korona, félévre, 120 oldal tartalomra, 6 korona, negyedévre 3 korona. Előfizethetni az e számmal meginduló II. félévre a »Zenélő Magyarország« (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapesten VI. Csengery-utca 62., honnan megismerésre mutatványfüzetet ingyen és bérmentve küldenek.

Ő lőtte le s két katonám hurcolta el a hulláját. Félek ugyan, hogy megszorítja a hirt, de mégis tartozom azzal, hogy közöljem a kisasszonynyal.

Alázatos szolgája

Frank Müller.

Bessie úgy érezte, mintha villámcsapás érte volna a szívet. Tágrányított szemmel, mozdulatlan bámult a semmiségbe.

— Kisasszony — szólt gonoszul vigyorogva a szomorú hír hozója — én visszamegyek, mert szeretnék jelen lenni Pretoria elfoglalásánál.

— Nincs válaszom — szólt alig hallhatóan a leány — visszamehetsz!

HUSZONNEGYEDIK FEJEZET.

Müller bizalmasa.

— Átadtad a levelet Croft kisasszonynak? — kérdezte a néhány nap mulva visszatérő szolgát Müller.

— Igen, a saját kezéhez juttattam.

— Mit szólt?

— Néma volt, mint maga a tiszta fájdalom, mely arcán visszatükröződött.

— Tehát elhitte?

— Bizonyára.

Müller nevetett.

— Croftot, a vén lóköttöt, nemsokára haditörvényszék elé állítatom.

— Akkor te menekülj, szívem! — Te jó uszó vagy, könnyen elérheted a partot.

— Hogy beszélhetsz ilyet, Jess? Megmeneküljek nélküled?

— Igen, én akarom! Neked élned kell! Tudom, hogy szeretsz és ez megédesíti utolsó perceimet.

Hirtelen fölborult a kocsi s egy erős sodrású hullámhegy a sziklához vágta őket.

John percekig kábultan feküdt s mikor magához tért, Jessre tekintett, remegve az aggodalomtól.

— Bajod esett, édes? — kérdezte.

— Nem — felelte a leány alig hallhatóan.

A kapitány didergett a hidegtől.

— Mihez fogjunk most? — tündődött.

— Haljunk meg! Miért nem hagytál elpusztulni? Minket már csak a halál szabadít meg.

— Ne csüggedj, a kívánságod hamar teljesülni fog. Azok a gazemberek, akik a partról leselkednek ránk, nem ismernek irgalmat.

Hajnalodott. A köd szétoszlott. John a szikla mögül leselkedett; két legelésző lovat vett észre.

— Mindjárt gondoltam, hogy az ördög nem alszik — mondta. — Szerencsére kéznél van a revolverem s vízhatlan töltéseim vannak. Drágán adom el veszélyben forgó életünket.

— De John — kiáltotta örvendezve Jess — hiszen ezek a mi lovaink!

— Istenemre, igazad van! Most már újra reménykedem, hogy megszabadulunk.

A kapitány óvatosan körülnézett.

T a n ü g y.

Pécs város iskolái.

— Pécs szab. kir. város összes községi népoktatási tanintézeteinek Értesítője az 1899—900. iskolai évről. Az iskolaszék megbízásából összeállította Schneider István, felügyelő-igazgató. —

Pécs város iskoláinak a lefolyt tanévről szóló értesítője bevezető cikkében azzal foglalkozik, hogy *milyen intézetet állítsunk a polgári leányiskola fölé?* Erre azt a választ kapjuk, hogy *két évfolyamu női ipariskola legmegfelelőbb lenne.*

A lefolyt tanév történetéből megtudjuk, hogy a polgári leányiskolába 272, az elemi népiskolákba 3024, az ismétlő iskolákba 561, összesen tehát háromezernyolcszázötvenhét tanuló vétetett fel. A népiskolákban a létszám az előző tanévhez képest 87 tanulóval növekedett; ellenben csökkent a polgári leányiskolában nyolccal és az ismétlő iskolákban tizenhétel. Az iparostanonciskolába 805, a kereskedelmi iskolába 113 és az ovodákba 1195 növendéket vettek fel s így a város iskoláit összesen ötezerkilencszázhetven növendék látogatta. A tanév végén a tanulók összes létszáma 5555 volt.

A túlszűfolttság miatt négy párhuzamos osztályt kellett felállítani s mégis 2 osztályban 100-on felül volt a tanulók száma.

A tanulmányi eredmény a következő: a polgári leányiskolában volt haladó 218, nem haladó 36; a népiskolákban volt haladó 2563, nem haladó 266; az ismétlőiskolákban haladó 396, nem haladó 71; az ipariskolában haladó

654, nem haladó 117; a kereskedelmi iskolában haladó 74, nem haladó 29. Az Értesítő szomorú jelenségnek mondja a *gyengeelméjű gyermekek* szaporodását. Ösztöndíjakban és jutalmakban több jeles növendék, valamint segélyezésben a legtöbb szegénysorsu növendék részesült. *Az ismétlőiskolákban sok volt a mulasztás; mert 1942 mulasztási eset közül igazolatlan volt 809 eset.*

Az ágostonvárosi ovodába beiratkozott 688, a szigetkúlvárosiba 351, a nőegyletibe 156; összesen 1195 növendék. Fiu volt 580; leány 615. Az ovodákban összesen 6630 ingyen élelmezés osztatott ki.

A városi seneiskolába 82 tanuló volt felvéve s tanév végére maradt 72. Hegedűosztályt látogatott 48, gordonka-osztályt 6, fuvó osztályt 4, fuvó hangszerek osztályát pedig 14 látogatta.

A női kereskedelmi tanfolyamon huszonegy növendék volt.

A kereskedelmi tanonc-iskolába járt 113 növendék. Befejezte a tanévet 103 növendék. Az iparostanonc-iskola 12 osztályból állt s a téli iparostanfolyamot 90 hallgató látogatta.

A tanév közben történt a tanítói fizetések rendezése s ezek fokozatainak ismertetésével záródik be a tanév története.

A tantestület állt a polgári leányiskolában 10, a belvárosi fiúiskolában 7, a belvárosi leányiskolában 4, az ágostonvárosi népiskolában 12, a felsővámház-utcai népiskolában 8, a szigeti külvárosi népiskolában (Rudolfinum) 11 és a bányatelepi iskolában 1, összesen öt-

venhárom tagból. Volt a különböző vallásfelekezetek részéről összesen 15 hitoktató; volt 1 rajztanító, 4 zenetanító, 2 ovónő és 5 segédovónő. A tanintézetek statisztikai kimutatását és a növendékek érdemsorozatát közli az Értesítő végül s a jövő tanévi tudnivalókkal záródik be.

(Athelyezés. A vallás- és közoktatásügyi magyar királyi miniszter Benedek Aladár, csáktornyai állami polgári iskolai rendes tanítót, jelenlegi minőségében, a dicső-szent-mártoni állami polgári iskolához helyezte át.

(A „Magyar Földhitelintézet“ pályázata. Mint annak idején megirtuk, a Magyar Földhitelintézet a gyümölcsfatermesztéssel foglalkozó néptanítóknak, az elért eredmények jutalmazására, jutalomdíj pályázatokat hirdetett, melyre a pályázati határidő tegnap járt le. A jutalomdíj pályázatra Baranyavármegyéből csupán egy tanító nyújtott be kérvényt a kir. tanfelügyelőséghez: Várady Gyula, nagyalusi tanító, kinek kérvényét a napokban terjesztik fel a m. kir. földművelésügyi miniszterhez.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1900. július 3. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 760.3 (súlyedő)

Hőmérsék = 21.4 °C.

» maximuma: 28.7 °C

» minimuma: 18.2 °C.

Párányomás: 17.2 mm.

Relatív nedvesség: 91.

Felhőzet: 0 W 1

Szélirány s erő:

Csapadék 24 órai:

Borus, változó

Dr. Czirer.

— Sehol semmi buvóhely s a búroknak nem látom nyomát. De mégis: két eltorzult arcu hulla feküdt a ovak közelében. A villám sujtotta agyon üldözőiket.

— Van Istenigazság! — szólt mély áhitattal a kapitány.

HUSZONHARMADIK FEJEZET.

Moifonteinben.

Napok multak már el, hogy a kapitány hazuról távozott.

— Istenem, Bessie, de nehezen várom őket vissza — sopánkodott egyremásra az ültetvényes.

Azután rossz hírek jöttek s a leány sirva panaszkodott nagybátyjának:

— Ó, miért is küldted el őt? Hiszen tudnivaló volt, hogy Jesst meg nem szabadithatja. Bizonyára meggyilkolták már a búrok! És mindennek te vagy az oka. Ha meghalt, akkor nincs több szavam hozzád!

Az öreg nem tudott hova lenni a meglepetéstől.

— Igazi asszonytempó — mondta. — Lám-lám, a báránkából hiéna lett egy férfi kedvéért.

A gyarmatos dacos angol maradt a háborus hangulatban is és amikor búr szomszédai figyelmeztették, hogy jó lesz, ha elköltözik, csupa ellenszegülésből kitzte házára az angol lobogót.

— Mit jelent ez? — kérdezte egy búr tiszt.

— Azt, hogy angol ember lakik itt.

— Levedd mindjárt azt a hitvány rongyot!

— Előbb a pokolra kerültek, semhogy engedelmessédekjek nektek!

Erre a búrok létrát támasztottak a falhoz, hogy maguk tépjék le a zászlót.

A gyarmatos kihozta a puskáját s rájuk fogta.

— Csak a holttestemen át juttok ehhez a lobogóhoz.

Rövid tanácskozás után bántatlanul hagyták az öreget a búrok s eltávoztak, mert alapjában rokonszenveztek a derék ültetvényessel.

Tizennégy nap mult el így, azután egymás sarkát tiporták a hiób-hírek: az angolokat megverték Lang Neknél, azután Ingogonál.

És azután elkövetkezett az a nap, melyet Bessie sohasem fog elfelejteni, amíg csak él.

Február 20-ika volt. Egy héttel a majubai döntő csata előtt. Bessienek levelet hozott egy kaffer.

— Honnét jön? — kérdezte.

— Én Wakkerstroomból hozom.

— Ki küldte?

— Olvassa; majd mondja az irás.

Olvasta és meghült benne a vér.

Pretoriai tábor, február 15.

Kedves Bessie kisasszony!

Sajnálom, hogy a levelemmel alkalmatlankodnom kell, de mégis kötelességem valamit tudatni önnel. A zászlóink diadalmasan lobognak. A vöröskabátosok futnak előlünk, mint a gyáva patkányok. A holtak között találták Niel kapitányt is. Én ugyan nem láttam a saját szememmel, de Jan Vauzyl azt mondja, hogy

VASUTI MENETREND.

Érvényes június 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44

(B.-Szt.-Lőrinczről)

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)

Uj-Dombóvár érk. 9:57 1:34 5:01 1:34

(Kaposvár felé ind.)

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)

(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56

Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20

V. v. Sz. v.

Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 8:28 6:32

B.-Szt.-Lőrincz 9:06 7:11

Barcs 10:54 9:00

N.-Kanizsa 1:29 11:41

Bécs 9:35 8:54

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.

Eszék felé 5:42 12:14 4:26 8:35

Úszögh 5:08 12:27 4:40 8:50

Villány érk. 6:48 1:13 5:27 9:38

Mohács felé sz. v. 7:06 sz. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05

Mohács érk. 7:50 10:35 2:39 10:49

Villány ind. 6:55 1:18 5:32 9:43

Eszék 8:08 2:27 6:47 11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul reggel 8:30 fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal; naponként Mohácsról indul d. e. 10:30, Budapestre érkezik éjjel 12:50

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. július 3.

— Rablógyilkosság Genfben.

A genfi kanton igazságügyi és rendőri osztálya hirdetményt tett közzé, a melyben Berardo Antal József nyomoztatását és kiszolgáltatását végett való letartóztatását kéri. Az illetők azzal vannak vádolva, hogy a június 13-áról 14-ére virradó éjjel Puchát asszonyt Genfben, a Place de la Navigation 4. szám alatt levő lakásán kötéllel megfojtották és kirabolták. A nyomozás szerint valószínű, hogy a két gyilkos a június 15. és 16. közötti éjjel egymástól elvált és Berardo a szülőföldjére, Alpignanoba ment, a hol e hó 24-ig tartózkodott. Azt hiszik, hogy szülőföldje elhagyása után valamely tengeri kikötőbe ment azzal a szándékkal, hogy onnan Amerikába vagy Algirba hajózzon, annál inkább, mert Algirban már volt s onnan 1899-ben kiutasították. Berardo rosvott multu, felette veszélyes ember. — Negyven esztendő. Egész sereg, különböző országokban elkövetett lopás terhesi a lelkét. Puchát asszony lakásából ismeretlen mennyiségű készpénzt és nagy csomó ékszert, meg értéktárgyat vittek el a gyilkosok.

— **Egy férj, két feleség.** New warkban, mint az amerikai lapok írják, a legutóbbi census felvételnél egy németet fedeztek föl, ki két asszonnyal és mindkét részről való gyermekeivel békében és boldogan él. Az első asszonyt husz év előtt Németországban vette el. Tíz évvel ezelőtt elhagyta és Amerikába utazott. Mialatt athajózott a tengeren, egy fiatal leánnyal ismerkedett meg és Amerikába érve, ezt is nőül vette. Két évvel ezelőtt az első asszony is kivándorolt Amerikába és fölkereste a férjet, a ki nek az oldala mellett egy másik asszonyt talált. Ennek dacára az asszony elhozatta gyermekeit és most megint férjével él, a második asszonnyal együtt. A két asszony nagyon jól megfér egymással. Bár egy földél

alatt, mindegyik külön háztartást visz. A férj minden szombaton megfélezi heti keresetét a két asszony közt és ezek a megféleztet keresetből, a megféleztet férjjel boldogan élnek. Hogy mi igaz ebből a furcsa hírből, azt az amerikai lapok tudják jobban, mert a két feleséggel boldog elégedettségben élő férj Amerikában minden népszámlálás alkalmával hol itt, hol ott újra fölmerül.

— Megfogadták a jó tanácsot.

Brooklyn város fenytő törvényszékénél történt. Baumeister Ottó ült a vádlottak padján. Kettős házassággal vádolták. Beismerte a bűnt. 1885-ben nőül vette Hecht Margitot. Mikor ez elhagyta — ugymond — és más férfival kezdett élni, azt hitte, hogy joga van újból megnősülni. Aspinall bírósága beismerés alapján következőképpen hirdette ki ítéletét: — Maga most már tudja, ez állam törvényei tiltják újból megnősülni, míg az első, törvényesen el nem választott feleség életben van. Mégis enyhén fogok önnek elbánni, mert úgy látom, hogy többet vétkeztek ön ellen, mint ön vétkezett. Első neje erkölcstelen életet élt csaknem az első perctől kezdve, hogy ön nőül vette. Az a nő itt van a teremben és kíváncsi, hogy meghallja, a mit róla mondok. Erkölcstelen életet élt, s mikor már nem talált senkire, ki gondjába vette volna, elérkezettnek látta az időt, hogy önt fölkitassa és galibát csináljon önnek. Fölfüggesztem tehát az ítéletet s egyúttal adok egy jó tanácsot. Szálljanak az első villamos kocsira, a mely New-Yorkba indul, siessenek az első hajóval Jersey Citybe és az első vonattal Newarkba, mert ha itt marad, az a hölgy elfogathatná hűtlen elhagyás címén. Baumeister és második neje megfogadta a bírósági tanácsát, s a következő percben már a villamoson ült New-York felé.

— A khinaiak copfja.

Általában azt hiszik, hogy Khinában a copf viselete évezredek óta fennálló divat. Ez azonban nem áll. Alig van kétszáz esztendeje, hogy a hódító mandsuk arra kötelezték a leigázott khinaiakat, hogy az ő szokásaikat és viseletüket fogadják el és azokat, kik különösen a copfot nem akarták elfogadni, halállal büntették. Később a hódítók már szelidebb eszközökhöz fordultak; pénzajándékot adtak annak, a ki elfogadta a copfot. Igaz, hogy ez az ajándék napról-napra kisebb lett, de így sokat értek el vele, mert a khinai igen érzékeny a figyelmességekkel szemben. Körülbelül száz esztendőbe tartott, míg általánosnak volt mondható a copf viselete s csak Jungtsing császár uralkodása alatt viselte a mennyei birodalom minden férfi lakosa az ékes fejdíszet. De azért a műveltebb és intelligens khinai középosztály még mos is tudatában van annak, hogy ők a copfot nem szabad akaratból fogadták el és a mandsukat még most is tolatkodó idegeneknek tekintik. Nem lehet azonban eldönteni, hogy a khinaiak visszatérnek-e a régi hajvi selethez, ha valamikor a mandsu uralomnak vége szakad. Feltéve azonban, hogy a mandsuk után oly dinasztia kerül a khinai trónra, mely a copffal nem törődik: nagyon valószínű, hogy a khinaiak akkor sem hagynák el most már megszokott fejdíszüket, mint a hogy nem hagyták el a honkongi és singaporei khinaiak, a kik angol alattvalók s kiknek nem kötelező a copf viselete.

— A hercegi vigéc.

Érdekes világosságot vet az amerikai örökösök házassági viszonyaira az a pör, melyet D'Huxi Károly Arthur herceg indított a new-yorki törvényszék előtt ügyvéde: Dupré Ovide ellen. A tárgyaláson kiderült, hogy New-Yorkban van egy Cercle de Noblesse, melynek az a célja, hogy gazdag örökösök és elszegényedett arisztokraták között házasságokat közvetítsenek. A herceg ennek a körnek elnöke és ezért 25 dollár heti fizetést huz. A hercegné, a ki a tárgyalásra mint tanu volt beidézve, elmondta, hogy a herceg minden reg-

gel elolvassa a lapokban megjelenő házassági hirdetések és innen válogatja ki azokat az örökösöket, a kik vagyonukhoz nemesi címmel bíró férjet akarnak szerezni és a kiknél a herceg azután mint házassági ágens szerepel.

— **Rabló leányok.** Irvington amerikai városban Hawdon pályáról két csodaszép leánya, Jenny és Francis fölcsapott rablónak. Állig fölfegyverkezve világos nappal behatoltak egy farmernek a házába; fölörtek valamennyi szekrényt s elvitték magukkal azt a pénzt, a mit a farmer nemrég juhokért kapott. E sikeren földátorodva, elhatározták, hogy a jól jövedelmező mesterséget folytatják. Még ugyanezen este megállították az országuton két hazatérő farmert s revolvert szegezve a mellüknek, követelték, hogy minden pénzüket és értéktárgyukat adják át. A leányok azonban a pisztolyok dacára, lefegyverezték őket s erősen megkötözve bevitték a rendőrségre. Az egyik leány 19 éves, a másik egy híján 21.

— A szerelem gyógyforrása.

Alenje mellett, Spanyolországban csörgedezik és állítólag meggyógyítja a boldogtalan szerelmeseiket. A hiába epedő donnok és donnák szászámra zarándokolnak a csodaforráshoz, mióta egy szevilai leány a spanyol újságok cikkei szerint visszanyerte habjaiban elveszett boldogságát. A szóban forgó szevilai hölgy ugyanis miért, miért nem, hirtelen meggyűlölte a vőlegényét. Hallani sem akart felőle és a szerencsétlen ifju forró vallomásai sem voltak képesek visszahódítani, míg szülei le nem vitték egy kis vizkurara Alanjébe. Tizen-negy napig, hiába kapálódzott, megfürdették délelőtt, délután a csodatévő vízben. És ime két hét leteltével ellenáthatatlan szerelmi vágy kergette vissza vőlegénye karjaiba. Tekintettel arra, hogy az alanjei forrás hőmérséke sohasem több négy-öt fok Celsiusnál, éppenséggel nem csoda, ha a szerencsétlen hajadon a huszonnyolcadik fürdő után jobbnak látta megbékülni a vőlegényével. De a spanyol újságok nagy lelkesedéssel üdvözlők az új szivtherápiát, amely mindenestre sokkal homeopathikusabb a kewlaari szűz radikális eljárásánál. Kérdés: mennyire ludasok ebben a lelkesedésben az alanjei kormárosok?

— Berlin özvegyei.

1897. január elsején Berlinben a statisztikai évkönyv szerint 86,995 özvegy asszony volt, míg özvegy ember csak 17,083. Ugy hogy száz özvegy emberre ötszázkilenc özvegyasszony jutott. Az 1897-évi során az özvegy asszonyok száma 1735-tel szaporodott, az özvegy embereké azonban csak kétszázötvenhárommal. 1898. január elsején 88,703 özvegy asszony és 12,296 özvegy ember élt Berlinben. Száz özvegy emberre tehát ötszázötvenhárom özvegy asszony jutott. 1898. január elsején az arány volt 100:486. Azóta az aránytalanság egyre nő. Az özvegy asszonyok száma újabb esetekkel erősen gyarapodik, míg újabb férjhezmenés által csak nagyon gyengén apad. Azonkívül a Berlinbe költöző özvegy asszonyok száma az el-távozókkal szemben nagy, míg az özvegy emberek bevándorlása és elköltözése között a különbség jelentéktelen. 1897-ben például az özvegy nők száma 5164-gyel szaporodott és újabb férjhezmenettel 1027-tel csökkent. Az özvegy emberek száma ellenben 3029-cel növekedett és újra házasság útján 1649-cel csökkent.

— **Rablóvilág Törökországban.** A Balkánon még javában virágozik a rablóromantika, a mint arról egyszerre három hír is tesz véres tanúságot. A mióta Törökország nem tudja kellőképpen fizetni katonáit, azok apró harcokkal fölérő rablólandokból egészítik ki hiányos zsoldjukat. Ime a három hír: Therapia környékén, a hová a diplomáciai testület tagjai gyakran szoktak ellátogatni, három török katona, köztük egy tiszt, megtámadta és kirabolta Kastendic német alattvalót, egy német pénzcsoportnak a

képviselőjét, a mely gyufamonopoliomot akar szerezni Törökországban. A német nagykövetség, a melynek figyelmét erre a dologra föl hívták, jelentést tett az esetről a rendőrségnek. — Szerb jelentések szerint albánok megtámadták és kifosztották a Pristinától délre elterülő Gilan várost. Néhány szerb embert állítólag megöltek. Azt mondják, hogy a kajmaká is pártját fogta az albánoknak. A szerb követ jegyzéket készül átadni a portának ebben az ügyben. — A török-szerbiai határ közelében lévő Sarai községből perzsiai kurdok támadásának híre érkezik. A török katonasággal harcra került a dolog, a melyben a perzsák vezére, Timur khán és két öccse elesett.

— Az újtestamentum eredetije.

A Le Journal írja: »Egy damaszkusi mecsetben hat írott könyvet találtak. Egy kis formájú Koránnal kezdődik a sorozat s ugyan csak egy Koránnal végződik, amely ugyanoly formájú, mint a kairói könyvtár példánya. Németországban azt remélik, hogy az új testamentum eredetijét is meg fogják találni. A német császár maga irt ez ügyben Damaszkusba s elrendelte, hogy a legnagyobb erőfeszítéssel dolgozzanak az újtestamentum fölkeresésén.«

Közgazdaság.

□ **A rézgalic gyártása és forgalomba hozatala.** A földművelésügyi miniszter a rézgalic gyártásának és forgalomba hozatalának szabályozása tárgyában a következő rendeletet adta ki: A mezőgazdasági termények, termékek és cikkek hamisításának tilalmazásáról szóló, 1895. évi XLVI. törvény-cikk 1. §-ában nyert felhatalmazás alapján, a közforgalomban levő rézgalic szintén azon cikkek közé sorolattik, a melyeknek hamisítása, valamint, a hamisítottaknak forgalomba hozatala tilos s az említett törvény-cikk meg-torló határozománya alá esik. Az idézett törvény-cikk végrehajtása tekintetében 1896. évi július hó 9-én 38.286. sz. alatt kiadott rendelet kiegészítésül tehát a kereskedelemügyi és a belügyminiszterrel egyetértőleg a következőket rendel: Rézgalic elnevezés alatt csak oly gyártmány hozható forgalomba, mely a jegecviz beszámításával legalább 98 (kilencvennyolc) % tiszta jegeces réz-szulfátot tartalmaz a többi 2 (kettő) % ban pedig az elkerülhetetlen nedvességtartalom mellett, legfeljebb csak annyi vasvegyület lehet, mely 0.5 (öt-tized) százalék fémsavnak felel meg.

TÁVIRATOK.

— **Németország khinai akciója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wilhelmshafenből sürgőnyzik mai kelettel, hogy Vilmos császár a Khinába menő csapatok fölött tartott szemle alkalmával a következő beszédet mondta:

„A béke kellő közepébe vetették bele a háboru faklyáját. Borzalmat keltő gazdaság hallatlan vakmerő kegyetlenséggel elragadta derék képviselőmet. Más hatalmak követői is halálos veszedelemben forognak s talán ma utolsó harcukat vívják már. A német lobogót megsértették, a német birodalmat kigunyolták: ez példás büntetést, boszut követel. *A cirkáló hajóraj parancsnoka ma már megkért, hogy vegyem fontolóra egy hadosztály kiküldését.* Olyan el-

lenséggel fogtok szemben állani, mely épp úgy megveti a halált, mint ti. Európai titzektól kiképeztetve megtanulták ezt a khinaiak. Így küldlek ki benneteket most az igazságtalanság megtorlására s *nem nyugszom addig, míg a német zászló a többi hatalmasságok lobogóival diadalmasan nem fognak lengeni a khinaiak fölött Peking falán kitzve.* A béke föltételeit nem diktáljuk a khinaiaknak. Először hozzátok vissza tisztán, mocsoktalanul a zászlókat, a melyek fölöttetek lengenek. Halám, érdeklődésem, imádságom, gondoskodásom nem fog elhagyni benneteket. V-ök én is követni foglak benneteket.“

Vilmos császár elhalasztotta északra tervezett utazását.

A „Wittekind“ és „Frankfurt“ nevű szállítógőzösök ma reggel a lakosság lelkes tüntetése mellett indultak a khinai harctérre. A császár, császárné és a többi Wilhelmshafenben levő fejedelmek a „Hohenzollern“ yachtról nézték a hajók elindulását.

— Hirtorlódás Csifuban. (A

„Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A berlini Wolff-ügynökségnek jelentik Csifuból: Tegnap esti 7 órától az itteni táviró állomás kétszáz távirattal van hátralékban, a melyeket a nagy munkahalmaz miatt nem volt képes továbbítani.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

4660. sz.

tk. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kustos Lajos ügyvéd szentlőrinci lakos végrehajthatónak Vörös János, Vörös Verona férj. Kovács Józsefné, kk. Vörös Mari szt.-gáli és Vörös Anna férj. Szabó Vincéné zugásdi lakos végrehajtást szen-

5396. szám.

kig. 1900.

Pályázati hirdetmény.

A vármegye alispánjának 1898. évi 21., 130. és illetőleg 1900. évi 9756. számú elhatározásával a **dályoki közjegyzőségben** Dályok székhelylyel és évi **800 korona fizetéssel** rendszeresített

segédjegyzői állásra

pályázatot hirdetek.

Fölhivom a pályázni óhajtókat, hogy elméleti képzettségüket, nyelvismereteiket és eddigi foglalkozásukat is igazoló okirattal fölszerelt kérvényeket hozzám **folyó évi július hó 24-ig** okvetlenül adják be.

A választást **folyó évi július hó 28-án** d. u. 4 órakor fogom Dályok községben, a körjegyzői irodában megtartani.

Mohács, 1900. június 30.

Szinkovics Károly,

főszolgabíró.

vedők elleni 200 kor. tőke-követelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szent-lőrinci kir. járásbíró-ság területén levő Szt.-Gál és Cserdi községek határában fekvő s a szt.-gáli 77. sz. betétben felvett A. I. 1. 3—10. sorsz. ingatlanokra 670 korona, 2. sorsz. 228/1. hr. 105. sz. házra 800 korona, továbbá a cserdi 321. sz. betétben felvett A. I. 1. 2. sorsz. szőlőkre 444 korona becsárban mint kikiáltási arban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi július hó 30. napján délelőtt 9 órakor Szent-Gál község bíróságában és ugyanaznap délután 2 órakor Cserdi község bíróságában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási aron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 67 kor., 80 kor. és 44 korona 40 fillért, készpénzben, vagy az 1881: évi november hó 1 én 3333. sz. alatt kelt I. M. rend §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t.-cikk 176. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1900. majus hó 3-án, a királyi tszék, mint tkvi hatóság

Bogyay Pongrác

kir. tszéki bíró.

Egy ügyes fiu

bádogos tanoncnak

felvétetik; azok, kik szegények és iskoláikat jól végezték előnyben részesülnek, sőt ruhával is elláttatnak.

Bővebbet

Fehérvári Sándor

épület és díszműbádogosnál PÉCSETT

A mohácsi járás főszolgabírója.